

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
 mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
 a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
 și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
 Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poște și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
 Manuscripte nu se înapoiază.

Sibiu, 22 Aprilie st. v.

În timpul celor din urmă trei ani, de când susținem cauza națională în coloanele „Tribunei”, adversarii nostri au avut adese-ori mulțumirea de a ne vedea în pozițiune de apărare față cu colegii nostri români.

Chiar mai înainte de a fi apărut „Tribuna”, s'au făcut în coloanele „Luminătorului”, în ale „Gazetei Transilvaniei”, în ale „Viitorului”, în ale „Calicului” și în ale „Telegrafului Român” cele mai hotărâte opinii spre a slăbi încrederea publicului român față cu întreprinderea literară, pe care o inițiasem, și spre a acredita în opinia publică română cele mai grave bânueli în ceea-ce privește scopurile politice urmărite de noi.

Nu ne-am făcut nici odată iluziunea, că vom putea să continuăm lucrarea odată începută, fără-ca să intrăm în conflict cu unii dintre frații nostri români; campania pornită în organele de publicitate ale Românilor contra noastră era dar' un lucru, la care ne așteptasem și pe care trebuia să-l primim cu suflul liniștit, ca pe una din consecvențele firești ale lucrării noastre. Nu poate nimeni să facă ceva, fără-ca să deștepte și un resentiment oare-care în societatea omenească; și violența, cu care s'a manifestat resentimentul produs de „Tribuna”, este și el o dovadă, că „Tribuna” aceasta e ceva. Tocmai atunci, când vedem că tăbăresc toți din toate părțile asupra „Tribunei”, tocmai atunci ne simțim mai virtos îndemnați să ne adunăm toate puterile și să lucrăm înainte, ca să răsbim printre aceia, care vor să ne oprească în loc.

N'am fost deci surprinși nici de campania ce s'a pornit acum, în ajutorul conferinței naționale, contra „Tribunei”. Era un lucru de sine înțeles, că adversarii nostri se vor folosi de toate mijloacele, ca să preocupe spiritele contra noastră și să ne creeze o pozițiune pe cât se poate de grea față cu conferința ce se va întruni la Sibiu.

Trebuie cu toate aceste să tragem luarea aminte a publicului român asupra unei întrebări de mare importanță actuală.

Nu scim, care este impresiunea, pe care o primesce publicul cetitor, când vede violența, cu care sîntem atacați de celelalte două organe ale partidului național-de „Gazeta Transilvaniei” și de

„Luminătorul”. De sigur însă foarte mulți dintre cetitori vor fi luând violența aceasta drept o urmare a resentimentului personal numai, căci deosebiri de vederi politice nu mai pot să existe între membrii partidului ori, dacă există, nu pot să fie exprimate în organele partidului.

Și în adevăr este mai mult ori mai puțin grea pozițiunea ce li s'a creat celorlalte două organe ale partidului prin aparițiunea „Tribunei”. O recunoaștem și noi aceasta și înțelegem, că atât dl. Dr. Aurel Murășanu, cât și dl. Pavel Rotariu au cuvinte de a fi supărați pe grupul de oameni, care a întemeiat și conduce „Tribuna”.

Nimeni mai bine ca noi nu știe și nu simte, cât de multă lucrare se va mai cere, pentru-ca „Tribuna” să ajungă ceea-ce un organ de publicitate al Românilor trebuie să fie. Nu este cu toate aceste mai puțin adevărat, că nimeni în țările coroanei ungare n'a avut încă parte de norocul de a putea să înceapă o lucrare literară română în condițiunile, în care am început noi pe a noastră. Ni s'a pus la dispozițiune o tipografie bine asortată, ni s'au asigurat pentru un timp oare-care mijloacele spre a susține lucrarea fie chiar și cu pierderi materiale și ni s'a pus, mai presus de toate, în perspectivă spriginul unui întreg cerc de oameni cu aptitudini literare. Astfel nu numai am lucrat noi înșine cu oare-care succes, ci am silit totodată și pe aceia, care lucrau în condițiuni mai puțin favorabile, să-și încordeze puterile și să dea mai mult ca mai înainte.

Presiunea literară produsă de „Tribuna” trebuia neapărat să deștepte un resentiment oare-care în aceia, care sub presiunea aceasta au avut să poarte o sarcină mai grea ca mai înainte.

Nu trebuie însă să presupunem, că resentimentul acesta el singur a determinat atitudinea „Gazetei” și a „Luminătorului” față cu noi.

Trebuie să existe și motive politice pentru justificarea unei asemenea atitudini, și ori-și-care om serios trebuie să se întrebe: care sînt deosebirile de vederi politice, în virtutea cărora „Gazeta Transilvaniei” și „Luminătorul” fac cauză comună cu „Calicul”, ba chiar și cu „Telegraful Român” contra „Tribunei”?

Delegații întruniți în conferință vor trebui să se dumească asupra acestei întrebări.

Cestiuni bisericesci.

Sesiunea de ăstimp a sinodului arhiepiscopului din Sibiu a lăsat și ea întocmai ca cea de an și cea de anțert în sentimentul public impresiunea, că guvernul ungar, profitând de micile neînțelegeri ce s'au ivit între noi, poate să găsească în mijlocul nostru destui agenți pentru slăbirea legăturilor noastre de iubire frățescă.

Profitând de neînțelegerile ivite între fruntașii bisericii noastre greco-orientale, guvernul a isbutit să pună în fruntea acestei biserici un om, care nu s'a bucurat nici odată de încrederea Românilor și nu mai ales de a celor din Ardeal.

Posițiunea acestui cap bisericesc era, se înțelege, foarte grea, fiindcă, lipsit de iubirea, de încrederea și de spriginul fiilor sei sufletești, el nu putea să lucreze după propriile sale inspirațiuni. Și timp de vre-o zece ani Metropolitul Miron s'a plâns mereu, că nu poate să facă nimic, fiindcă nici în sinod, nici în consistor nu găsește cuvenită bunăvoință, îi lipsesc oamenii, nu are cu cine să lucreze.

Sînt acum trei ani i-s'a dat deci Înalț Preasfinției Sale majoritatea atât de mult dorită în sinod și prin aceasta putința de a-și alege pe plac oamenii, cu care e dispus a lucra. E destul să vedem, cum a profitat Înalț Preasfinția Sa de această putință, pentru-ca să primim convingerea, că nu voescă Înalț Preasfinția Sa să lucreze. Ce oameni sînt aceia, pe care și-i-a ales?! — Nu oameni, cu care se poate lucra, ci oameni, de care ori-șicine, avînd oare-care influență, se poate folosi.

Căci nu soarta bisericii e ceea-ce îl preocupă pe actualul cap al acestei biserici, ci propria sa pozițiune în viața politică.

Metropolitul Miron are să conducă biserica română greco-orientală astfel, ca ea să devină inofensivă pentru „idea de stat” și să profite de pozițiunea sa de cap bisericesc spre a slăbi prin desbinări interne puterea de rezistență a Românilor: nu îi trebuie dar' oameni destoinici pentru lucrare, ci oameni gata de a servi drept agenți pentru propagarea spiritului de desbinare între Români.

S'a constatat în cursul actualei sesiuni sinodale, că și acum, întocmai ca mai înainte, Înalț Preasfinția Sa împedecă executarea hotărîrilor, care nu sînt în conformitate cu propriile sale vederi. Ast-

fel ori-și-ce discuțiune e zadarnică: Archiepiscopul execută hotărîrile luate după propria sa inițiativă, ear' dacă se iau alte hotărîri, pe aceste nu le execută. Constituțiunea bisericească e dusă la absurd, nu însă din întemplant numai, ci cu scopul învedereat de a împinge pe oamenii cu durere pentru soarta bisericii lor să ceară intervenirea puterii executive, dacă nu vor să fie taxați de complici ai Archiepiscopului.

Și în adevăr sînt oameni de bună reputațiune, chiar oameni cu multă trecere la Români, care încetul cu încetul s'au compromis și au pierdut mare parte din trecerea lor, pentru-ca sînt considerați drept complici ai metropolitului Miron. Căci e destul să nu comitați cu destulă asprime pe metropolitul Miron, pentru-ca să pari a-l susține, și e destul să pari a-l susține, pentru-ca să fi primit cu neîncredere în mijlocul Românilor și să te înstrăinezi de aceia, cari au știut să-și creeze o pozițiune lămurită față cu curentul de stricăciune socială ce pornesc din curtea metropolitană din Sibiu.

Este adevărat, ceea-ce și în cursul actualului sinod s'a constatat în atâtea rînduri, că actualul cap al bisericii române împedecă funcționarea organismului bisericesc; nu e însă adevărat, că nu se lucrează nimic în curtea metropolitană din Sibiu.

Mai ales în cei din urmă trei ani de zile s'a lucrat mult din acea curte pentru deprimarea spiritelor, pentru demoralizarea tinerimii române, pentru compromiterea unui întreg șir de oameni, despre care Români își făceau frumoase iluziuni, și pentru accentuarea ori-șicarei neînțelegeri ivite între Români.

Și nu fără succes s'a lucrat.

Vom vedea, dacă succesul acesta e statornic ori numai trecător.

Corespondență din Viena.

Viena, 2 Maiu n. 1887.

Desvoltările diarului „Nordd. allg. Zeit.” asupra genezei diplomatice a ocupațiunii austriece a Bosniei și Erțegovinei au produs mare senzațiune, și sînt foarte propriu să dea o lovitură simțitoare influenței maghiare. Precum știți, contele Iulius Andrássy fu serbătorit ca eroul care comptase la congresul de Berlin cu ajutorul Germaniei pe cursul rusesc și adusesese acasă ca pradă mandatul spre ocupațiunea Bosniei și a Erțegovinei.

Foița „Tribunei”.

Mincinosul.

Comedie în 3 acte
 de Carlo Goldoni.

Actul III.

(Urmare și fine.)

Scena XI.

Pantalone, Leliu, Octaviu, Doctorul și Rosaura.

Pantalone. — Domnule doctor, cu voia d-tale ce face aci fiul meu?

Doctorul. — Scii ce face fiul d-tale? Dă satisfacțiune casei mele pentru nedreptatea și vătămarea ce mi-ai făcut.

Pantalone. — Eu! Ce v'am făcut?

Doctorul. — M'ai făcut să cred, că este înșurat pentru a vă scăpa de povara, de a-i da pe fiica mea.

Pantalone. — Am spus, că e înșurat, pentru-că el mi-o spusese.

Leliu. — Să le lășăm la o parte, totul e isprăvit. Dragă tată, aceasta este logodnica mea, d-ta mi-ai destinat-o. Toți sînt învoiați. Taci și nu mai vorbi nimica.

Pantalone. — Cum?! . . . Să tac?! Nenorocitul! Să tac eu?! . . . Domnule doctor, cetește această scrisoare; și vezi dacă această

căsătorie poate să se încheie. (Îi dă scrisoarea Cleonice.)

Leliu. — Acea scrisoare nu e a mea.

Doctorul. — Bravo, domnule Leliu! Două luni și mai bine de când ești în Veneția? Nu ai legături cu nici o femeie? Ești liber? De tot liber? — Rosaură, depărtează-te de acest p-lavragiu mincinos. — Ai stat la Roma trei luni, ai făcut promisiuni Cleonice Anselmi. Nu mai poți lua altă femeie. Șarlatan, mincinos, p-cătos, obraznic!

Leliu. — Deoarece tatăl-meu mă face să mă înroșesc, sînt silit să spun, că acea femeie e o nenorocită, cu care m'am întâlnit din întemplant la un hotel din Roma, în cele trei zile ce am petrecut acolo.

Doctorul. — Pentru a lămuri acest adevăr ne va trebui timp; într-aceea, te rog, șterge-o din casa mea.

Leliu. — D-ta voesci să mă vezi mort. Cum voi pute eu să stau departe de scumpa mea Rosaură?

Doctorul. — Din ce în ce mi-se desvîlesc mai mult caracterul d-tale; și cred, că deși te prefaci că mori pentru fiica mea, ea nu te interesează cătuși de puțin.

Leliu. — Nu mă interesează? Întrebați-o pe dînsa, dacă nu mă înțelegece amorul seu, grațiile sale. Spune, domnișoară Rosaură, cu căta băgare de seamă am căutat eu în puținie ciasuri să vă fac toate plăcerile. Povestesc, d-ta, fru-

moasa serenadă ce am făcut-o aseară și sinceritatea, cu care am făcut să mă cunosc printr'un sonet.

Scena XII.

Florindo, Brighella și cei doi.

Florindo. — Domnule doctor, domnișoară Rosaură, cu voia d-voastre, iertați-me să vă descopăr un secret, pe care până acum l-am păzit cu atăta grijă. Un șarlatan se încearcă să calce urmele mele, să-și însușească meritele mele; și de aceea sînt silit să desvîlesc măsca și să dovedesc adevărul. Aflați, domnii mei, că eu am lăsat să se facă serenada, și eu am fost autorul sonetului.

Leliu. — Ești un mincinos! Nu e adevărat! Florindo. — (Dă două hîrtii Rosurei.) Acesta e cântecul compus de mine, și aceasta e copia sonetului meu. Domnișoară Rosaură, vă conjur să le asemeniți.

Brighella. — Domnule doctor, dacă mi dai voie, voi spune adevărul, căci eu am fost acela, care din porunca domnului Florindo, am lăsat să se facă serenada și mă gîsiam de față când cu mâinile sale a aruncat sonetul pe balcon.

Doctorul. — Ce ăci la acestea, domnule Leliu?

Leliu. — Ah! Ah! rîd ca un nebun. Nu puteam eu să-i pregătesc domnișoarei Rosaură o comedie mai plăcută ca aceasta. Un bășan-

dru prost și fără spirit, face o serenadă și nu se arată de autorul ei. Compune un sonet și-l aruncă pe balcon și se ascunde și tace; sînt lucruri, care te fac să crepi de ciudă. Dar' eu am făcut scena și mai ridicolă, pe când, cu invențiunile mele de spirit, am silit să se descopere acest prost. Domnule necunoscut, ce preținzi d-ta? Ai venit să descoperi cam târziu. Domnișoara Rosaura e a mea, ea mă iubesc, tatăl seu mi-a dat-o și, în fața d-tale, îi voi da mîna de logodnic.

Pantalone. — (O ce mutră! O ce limbă!) Doctorul. — Mai încet, domnule, mai încet cu invențiunile d-tale de spirit. Așa dar', domnule Florindo, ești înamorat de Rosaură, fiica mea?

Florindo. — Domnule doctor, eu nu îndrănesc să-mi dau pe față amorul meu.

Doctorul. — Ce ăci, Rosaură, pe domnul Florindo l-ai lua de bărbat?

Rosaura. — De ar da cerul, să-l pot lua! Leliu e un mincinos, nu-l iau de bărbat pentru lumea întreagă.

Pantalone. — (Și eu trebuie să sufăr toate acestea. Îmi vine să-l strîng de gît.)

Leliu. — Cum, domnișoară Rosaură? D-ta mi-ai dat jurămîntul, D-ta trebuie să fii a mea.

Doctorul. — Du-te și ia pe Romana!

Leliu. — O fată de stradă nu mă poate sili să o iau.

Această politică inaugurată de către contele Andrassy, de a ține în șah pe Rusia cu ajutorul Germaniei, fu ridicată în cer ca oul lui Columb și nu contribuise puțin a întări influența maghiară pe politica externă.

Contele Kalnoky nu fu considerat decât ca executorul politicii contelui Andrassy. Lămuririle din „Norddeutsche Allg. Zeitung” pun în sfârșit capăt odată pentru totdeauna acestui fals eroism al contelui Andrassy și dovedesc, că posesiunea ambelor provincii, adică Bosnia și Herțegovina, nu se datorează de loc dibăciei diplomatice a contelui Andrassy. Deja în anul 1876, cu mult deci înaintea ultimului război rusoturcesc și a congresului de Berlin, începuse negocierile între Austria și Rusia pentru ocupațiunea Bosniei și a Herțegovinei și în Ianuarie 1877 se terminase, aceste învoeli.

Contele Andrassy n'are deci meritul, pe care compatrioții sei îi atribue și politica orientală nouă și plină de succes a lui Andrassy, de care se fabulase atâta în ultimii ani, există numai în lună.

Se arată, că noi am dobândit ocupațiunea Bosniei și a Herțegovinei prin un pact cu Rusia și că o înțelegere cu Rusia e posibilă și că nu există de loc motiv să continuăm cu politica contelui Andrassy. Acum s'a arătat și clar pentru ce contele Andrassy fu nevoit să evacueze locul, și tot asemenea se va pricepe acum, că contele Kalnoky n'are nevoie să fie numai acela, care poartă numele pentru politica contelui Andrassy.

Programul maghiar de a respinge pe Rusia cu ajutorul Germaniei zace deci acum din cauza explicațiilor organului lui Bismarck dăruită în praf.

Această foaie declară chiar cu o decisiune și precizie, care trebuie să surprindă, că cestiunea în a cui mână se află. Bosnia și Herțegovina fu totdeauna fără interes pentru politica germană.

Prin această politică și influența maghiară perde ori-ce autorizațiune. — Pentru ce se fie oare contele Kalnoky un Andrassy mascat, după ce acest din urmă nu obținuse și nu isbutise la nimic? Desvoltările foaiei berlineze au valoarea neapreciabilă, că pun capăt mitului maghiar și gonesc pe hemiteii maghiari din Olymp. Opiniunea publică scie acum exact, cui datorează politica orientală austriacă succesul obținut la congresul de Berlin.

Sinodul arhiepiscopesc din Sibiu.

(Raport special al „Tribunei“.)

Ședința IX dela 20 Aprilie (2 Maiu).

Ședința se deschise la 9 oare înainte de amiazi. Închind încă gata protocolul ședinței premergătoare, autenticarea lui se amină pe proxima ședință.

La ordinea zilei se puse raportul comisiei organizatoare, care își prezentă referada asupra proiectului de împărțire a cercurilor electorale de deputați la sinodul arhiepiscopesc și la congresul național-bisericesc. După o introducere scurtă referentul Dr. Ilarion Pușcariu propuse în numele comisiei, ca proiectul din cestiune să se primească de basă la desbaterea specială.

N. Cristea cere cuvântul la partea generală și spune, că la compunerea acestui proiect

el și în consistor a avut vederi diferite de proiectul, care s'a fost primit. Crede, că cu deosebire în partea sudică a țării se creează prin proiect greutăți mari mai ales pentru mireni, dar și pentru preoți. În Țeara-Bârsei sunt adunate în distanțe mici trei centre, ear' al Agnitei se risipește în toată țeara. Nu poate primi formularea, care s'a făcut, ci propune, ca din cele trei cercuri, acela, care are centrul la Codlea, să se desființeze și în locul lui să se ridice altul, al Agnitei. Propunerea și-o formulase astfel:

„Având în vedere, că proiectul în forma propusă de ven. consistor 1) de o parte pe un teritor mic, cum este Țeara-Bârsei, unde populațiunea are mijloace mai bune de comunicațiune, este dăruită între cercuri electorale; 2) încât aceasta nu ajunge, ca să îndeplinească cercuri corespunzătoare este suplinită cu alegători din comune depărtate de peste 50 kilometri și preste cercuri electorale învecinate, sinodul decide: 1) între cercul electoral al Sibiului, Sighișoarei, Treiscaunelor, Brașovului și Făgărașului să se creeze, respective să se restituie cercul electoral al Agnitei; 2) cercul Branului din proiect se împarte la cercurile electorale ale Brașovului și Făgărașului.”

St. Iosif declară, că primește proiectul de basă și-l va face observările în special.

I. Bologa: E vorba de cercul electoral al Agnitei, în contul căruia s'a înființat un cerc nou, al Branului. Existau într-o vreme protopopiatul Nocrichului, Cincului și etc., protopopiate foarte mici, care nu prosperau de loc. Acesta era un rău general pentru ținutul acela și așa s'a înființat mai târziu din acele protopopiate un protopopiat nou, ca cu puteri unite să-l ajungă creștinii acelui ținut scopurile lor. S'au contopit toate în tractul protopresbiterat al Agnitei și acela fu așa de norocos de a avea un protopop. Acest protopopiat începuse deja a lucra pentru ajungerea scopului seu. Și eată acum, tot acel protopopiat e amenințat cu o dismembrare. După proiect, din acel protopopiat se iau mai multe comune la Sibiu, cu toate că sunt foarte îndepărtate de Sibiu, așa spre exemplu Chirpăr e 1/2 de oară departe de Agnita, dar' de Sibiu 5—6 oare etc. Tot astfel stă lucrul cu comunele ce s'au pus la cercul Făgărașului. Sunt de părere să rămână cercul Agnita cum a fost și să se desființeze noul cerc al Branului.

După ce referentul Dr. Pușcariu mai recomandă odată primirea proiectului drept basă pentru desbaterea specială, presidiul observă, că sinodul n'ar trebui să se opăcească la desbaterea generală atâta; cei ce au propuneri să-l le reserve la desbaterea specială, căci altcum nu se va termina desbaterea nici într-o săptămână. E foarte greu a face ceva, dacă d-nii sunt preocupați. Mai mult de 20 de cercuri nu se pot face, e chiar ca și când într'un blid s'ar afla 20 de oue și voinde să mai bagi acolo un ou, trebuie să scoți altul și așa întreg proiectul s'ar altera, ear' de arondarea cercurilor este lipsă neapărată, de oare-ce în anul viitor au să se întreprindă noua alegeri de deputați pentru sinod. Înființarea cercului Agnita poate să fie numai o predilecțiune a unor domni.

După ce Cristea ca propunător mai vorbi la acest obiect urmă votarea asupra propunerii sale. Aceasta cădu cu o majoritate de vre-o câteva voturi și proiectul consistorului se primi de basă pentru desbaterea specială.

Trecând în special se luă la desbatere fiecare cerc electoral, unul câte unul.

Cercul I al Sibiului se primi neschimbat, după-cum se află în proiectul consistorului.

La cercul II al Săliștei se primiră următoarele modificări: Din cercul Sebeșului se luă comuna Armeni și la propunerea deputatului Dr. Olariu: comunele. Gusu și Ludoș și se adăuseră la acest cerc, ear' comuna Păuca se luă de aci și se dădu cercului Sebeșului.

La cercul III al Sebeșului se primi proiectul consistorului cu următoarele modificări: În locul comunei Oarda-de-sus se puse comuna Cioara, apoi se mai adăuseră comunele Căpâlna, Gârbova și Păuca.

La cercul IV al Albeii-Iuliei se făcură unele îndreptări la numirile comunelor și la protopopiatul Sebeșului în locul comunei Cioara se puse Oarda-de-sus.

La cercul V al Devei, deputatul Papiu propuse, ca toate comunele din cercul Hațegului ce aparțin protopopiatului Devei să treacă la cercul Devei; ear' față cu propunerea, ca comunele din cercul Iliei ce aparțin protopopiatului Geoagiului I să treacă la cercul Devei, Paposiu propuse, ca acele să rămână cum au fost și mai înainte la cercul electoral al Geoagiului. Propunerile se motivară prin depărtarea respectivelor comune de locurile centrale ale cercurilor. Făcându-se votare, propunerea lui Paposiu cădu, și la cercul Devei se luă comunele amintite din cercul Hațegului, precum și comunele Căenel. Fornadia, Sălciocara cu filia Stoinasa și Suligete din protopresbiteratul Geoagiului I.

Cercul VI al Hațegului se primi conform proiectului consistorului afară de comunele din protopresbiteratul Devei, care s'au dat cercului V al Devei.

Cercul VII al Iliei se primi conform proiectului consistorului cu modificările făcute la cercul al V-lea al Devei. La propunerea deputatului Crainic locul central se hotărî a fi Dobra în locul Iliei.

Cercul VIII al Geoagiului se primi întocmai cu modificarea, că de loc central se designă comuna Hondol, precum fusese și mai înainte.

Toate celelalte cercuri dela IX—XX se primiră conform proiectului. La cercul Făgărașului se mai adăuse comuna Porumbacul-inferior răsăritean din protopopiatul Avrighului.

Tot referentul Dr. Pușcariu raportă apoi asupra hârtiei consistorului arhiepiscopesc, prin care se așterne concul congresului din 1886 și votul sinodului arhieresc tot din acel an cu privire la sistemizarea postului unui vicar arhieriscopesc cu rang de arhierie. Atât concul cât și votul sinodului arhieresc cunoscute din rapoartele dela congres, se luă spre sciință.

La propunerea comisiei organizatoare sinodul sistemiza arhierarul cons. Ioan Reu un adaus anual de 200 fl. la leafa lui de 700 fl., pe câtă vreme va rămâne în postul de arhierar.

Preste cestiunea de concediu a deputatului Iosif Orbonaș se trecu la ordinea zilei, fiind superată prin prezentarea numelui deputat.

Relativ la propunerea ce a făcut-o deputatul Nicoară în privința ajutoarelor votate din fundațiunea Șaguna-eană, la propunerea comisiei, sinodul trecu la ordinea zilei, fiind aceea superată prin concul ce s'a adus în ședința dela 17/29 Aprilie.

Nicoară luă cuvântul și dîse, că el nu privește încă de rezolvată cestiunea trăgărilor cu distribuirea acelor ajutoare. În propunerea dlui Preda, ce s'a primit se dîce, că comisiunea administrativă a fundațiunii Șaguna-ene se îndrumă, ca în termin de 30 de zile să efectueze distribuirea ajutoarelor votate de atîția ani încoace. Ei bine, ce înseamnă aceasta? că noi dăm îndrumare comisiei, ca și când ea, comisiunea ar fi cauza trăgărilor. Lucrul nu stă așa, dl'or, nu comisiunea e de vină, ci înaltul presidiu nu 'și-a făcut notificările la cassă, prin urmare, noi n'avem să ne întorcem la comisiune, ci la alt factor, care într-o adevăr nu 'și-a făcut la timp datorința. Eu am dîs că forurile noastre centrale nu funcționează regulat. Susțin aceasta, pentru-că toate lucrurile ajung până la un stadiu, apoi la o simplă expediție se împedecă, stau în loc. Trebuie să facem pașii necesari față cu forul nostru subaltern. Eu cred că nu e bine, să ne legăm acolo, unde nu ne doare. Acesta nu e adevăratul leac. Cestiunea nu e rezolvată, nu e acolo rezolvată, unde este adevăratul rău. Înalt Preasfinția Sa nu 'și-a făcut datorința! Ce mai dăm noi acea îndrumare comisiei; ea dîce, eu am făcut ce 'mi-a fost datorința, dar' altul împedecă ducerea în îndeplinire a conculor noastre. Aci zace bubă, și eu voin să fac pentru asta responsabil pe acela, care e de vină, pe înalt Preasfinția Sa! Insinuez vot separat, pe care îl voin prezenta în proxima ședință.

Presidiul: În merit n'am să dîc nimic. Dar' trebuie să fac o observare la un pasagiu din discursul dlui deputat. Dîce că propunerea d-sale merge într-acolo, ca să se facă pașii necesari față cu mine, ca față cu un organ subaltern al sinodului. Trebuie să spun, că eu n'am fost nici nu sunt organ subaltern al sinodului. Eu am pozițiunea mea precisată în canoane, și de aceea mă țin. Dl deputat poate ave convingerile și vederile sale, deși acele pot fi foarte răcite.

Crainic: Cu ocaziunea reflexiunilor ce le-a făcut dl deputat Nicoară la răspunsul Excelenței Voastre la cunoscuta lui interpelațiune, a accentuat, că din cauza acestor trăgări s'ar fi slăbit legătura în biserică între creștini și că protopopii încă poartă vină la aceste. Eu declar, că creștinii nostri se află cu mult mai tari în credința lor, decât se se slăbească acea legătură din cauza unor trăgări. (Voci: Așa e!)

Propunerea deputatului cavalier de Pușcariu despre cumpărarea de realități se dădu consistorului spre studiere și facerea de propunere pentru proxima sesiune sinodală.

Urmând la ordinea zilei raportul comisiei școlare, referentul ei deputatul Ioan Popa relaționează asupra cererii stipendistului Petru Span, pentru acordarea unui ajutor de 200 fl. spre scopol, de a cerceta în decursul ferierilor de vară cursul pentru lucruri de mână din Lipsca și propuse în numele comisiei, să se încuviințeze cererea.

Propunerea aceasta provacă o discuțiune lungă. În contra acordării ajutorului fură: Presidiul, Candrea, P. Cosma, și Voilean ear' pentru: Ioan Popescu și Nicoară. Candrea făcu chiar propunerea să nu 'i-se dea, ear' Voilean, să se predee cererea consistorului spre studiere.

Fiind timpul înaintat și deputați atât de puțini, că nu se putu face votare, aceasta se amină pe proxima ședință, care se anunță pe ziua următoare la 9 oare înainte de amiazi.

Din Născud.

(Urmare.)

Față cu alternativa pusă de comisarul, reg. în privința postului de director, oamenii din comis. se aflau în o adevărată dilemă; mult 'și-au sfârmat capul, ce și cum să se facă? Au cerut sfat dela membrii comitetului din loc, au cerut sfat dela toată lumea. În urmarea tuturor acestora după multă cumpănire nu s'a aflat alt remediu, decât să-l recomande pe dl Ciocan, ca unica persoană ce aveam mai corespunzătoare pentru acest post din considerarea împregiurărilor. Dar' aci se iviră alte impedimente. Dl Ciocan era și director gimnasial, declarat de mai înainte de incompatibil cu postul de director al fondurilor, deci trebuia să rezigneze la postul de director gimnasial, ca să se poată primi de director la fonduri, care rezignare, o sciu prea bine toți căți voiesc a scii, o făcu dl Ciocan cu multă greutate, și numai la multele stăruințe ale membrilor comisiei, ale membrilor comitetului din loc și în deosebi a colegilor sei dela gimnasiu, cari toți prevedeau și presimțiau răul ce ar fi urmat, dacă dl comisar numia în acest cardinal post pe un străin, fie Ungur, fie chiar și Român, însă străin de afacerile noastre.

Din această expunere se vede dară, că dl Ciocan nu a umblat după acel post, că d-lui a făcut o jertfă primind acest post împreună cu

Scena XIII.

Arlecchino și cei diși.

Arlecchino. — (cătră Leliu.) Stăpâne, scăpă-te! Leliu. — Ce-i? Ce este?

Pantalone. — (lui Arlecchino.) Spune-mi mie, ce s'a întâmplat?

Arlecchino. — (cătră Leliu.) Nu mai e timpul să spui minciuni. Romana a venit la Veneția.

Doctorul. — Cine este acea Romană?

Arlecchino. — Coconița Cleonice Anselmi.

Doctorul. — E o femeie cum se cade?

Arlecchino. — Vai, taci, domnule doctor. Ea e flica unui negustor de ântâia mână în Roma.

Leliu. — Nu e adevărat; acesta minte. Nu va fi aceea. Eu sunt om cinstit. Eu nu spun minciuni.

Octaviu. — Tu și om cinstit? 'Ți-ai păt onoarea, 'Ți-ai perdut și credința cu jurăminte false.

Doctorul. — Pleacă din casa mea!

Pantalone. — (cătră doctorul.) Astfel gonesci pe fiul meu?

Doctorul. — Un fiu, care murdăresce onoarea și caracterul tatălui seu...

Pantalone. — De, v'ei spune adevărul. Un fiu ticălos, un fiu păcătos, care din cauza minciunilor întoarce cu susul în jos întreaga casă.

Și mă face pe mine prost înaintea lumii. Fiu nevrednic, fiu nenorocit, du-te, nu mai voiesc să te v'ed în ochii mei! du-te

departe din ochii mei, cum te alung departe și din inima mea. (Pleacă.)

Leliu. — Afurisite minciuni, v'ei urăsc, v'ei blăstăm. Limbă mincinoasă, dacă vei mai vorbi o minciună, te taiu.

Rosaura. — (cheamă.) Colombino!

Scena ultimă.

Colombina și cei diși.

Colombina. — Stăpână!

Rosaura. — (Îi vorbește dela ureche.)

Colombina. — Îndată.

Doctorul. — Să-ți fie rușine, că ești așa de mincinos.

Leliu. — Dacă mă veți mai auți spunând vre-o minciună, să mă socotiți de un mișel.

Octaviu. — Schimbă-ți obiceiul, dacă voiesci să trăiești între oameni cum se cade.

Leliu. — Dacă mai spun minciuni, las să fiu ocărit mojescesc.

Colombina. — (Cu cutia de dantele.) Eată-o! (O dă Rosaurei.)

Rosaura. — (Dă lui Leliu cutia cu dantele.) Poftim, domnule șarlatan. Aceste sunt dantelele, pe care 'mi-le-ai dăruit. Nu voiesc nimic dela d-ta!

Florindo. — Cum?! Acele dantele le-am cumpărat eu!

Brighella. — Da, domnule, eu am plătit cei dece galbeni la prăvălia „Pisica neagră” și la porunca dlui Florindo le-am trimis d-șoarei

Rosaura printr'un băiat din prăvălie, fără să spună cine le-a trimis.

Rosaura. — (le ia.) Acum înțeleg; Florindo m'a dăruit, și șarlatanul 'și-le-a însușit.

Leliu. — Tăcerea dlui Florindo m'a îndemnat să mă folosesc de privilegiu, ca să-mi fac merite pre lângă două frumuseți. Ca să pot susține povestea, am întrebuintat o minciună, și minciunile sunt din fire așa de roditoare, încât din una nasc o sută. Acum trebuie să iau de soție pe Rosaura. Domnule doctor, d-șoară Rosaura, v'ei cer umilită iertare și făgăduiesc, că minciuni nu voin mai spune. (Pleacă.)

Arlecchino. — Acest cântec 'l-am învățat de rost. Minciuni nici odată, dar' câte odată, câte o invențiune de spirit.

Doctorul. — Acum, haidem. Rosaura va lua pe dl Florindo, și dl Octaviu va da mâna Beatricei.

Octaviu. — Vom fi patru persoane fericite, și ne vom bucura de roadele afectelor noastre sincere. Vom iubi în totdeauna frumosul adevăr, învățând dela mincinosul nostru, că minciunile fac pe om de ris, necredincios, urit de toți; și pentru a nu fi mincinos, trebuie să vorbești puțin, să prețuiesci adevărul, și să te gândești totdeauna la urmări.

Tradusă de Domnișoarele:

Al. și L. R.-escu.

atâta răspundere și lăsând postul de director gimnazial, cu mult mai comod și cu mai puțină răspundere. Între împregiurările actuale alt expedient nu s'a aflat, și cumcă acesta a fost cel mai nimerit, se vede și de acolo, căci comitetul adunat în proxima adunare a luat spre știință atât transformarea comisiunii administrative, cât și a numirii de director. Dacă se pronunța aceasta, unicul for competent, cumcă rău a făcut dl Ciocan că a primit acel post, de sigur că acesta se retrăgea la moment.

Dar' se punem celalalt cas: Dacă membrii din comisiune nu recomandau pe dl Ciocan, sau dacă dl Ciocan nu primia la nici un cas, urma că dl comisar ne trimitea pe un om străin. În acest cas poate chiar dl „oaspe“ ar fi fost primul, care ar fi imputat dlui Ciocan, de ce nu a primit. Se nasce însă întrebarea: era atunci asigurată o mai bună administrație, erau mai bine asigurate instituturile de învățământ, ultimul cuvânt pentru care s'au creat aceste fonduri? Cred că nimeni, afară de dl „oaspe“, nu va admite aceasta, ci din contră ori-cine va recunoaște, cumcă sub referențele excepționale, în care ne aflăm, bine s'a făcut cum s'a făcut.

Poate că chiar aceasta nu-i place dlui „oaspe“. Nu-i place, că oamenii competenți sunt mai precauți, mai calmi, mai cumpănitori. D-sale, și fenomene de acestea vor mai fi pe aici, cărora nu le pasă mult ce se va întâmpla mâine sau poimâine cu scoalele, cu fondurile și cu toate.

Dacă este mai bine așa cum s'a făcut, sau cum vrea dl „oaspe“, judece ori-cine neprecupat!...

Dl „oaspe“ dăce, că de când e director dl Ciocan, pe venerabilul domn vicar îl vedeți tot cu capul descoperit înaintea comitetului Bánffy, și la alt loc, că tinerii se uită preste umăr la vicar. Va să zică, dl Ciocan este de vină, că dl vicar își descopere capul înaintea lui Bánffy. Frumos compliment pentru dl vicar.

Încât se uită oamenii tineri preste umere la dl vicar, o va și mai bine aceasta, care după informațiuni foarte deaproape, nici când nu s'a plăns pentru lipsa de stimă și venerație din partea tinerilor, cari 'i-au dovedit totdeauna stima cuvenită, poate mai mult ca unii din clicuța dlui „oaspe“.

Dar' se venim la crima dlui Ciocan cea mai mare.

De când e director, mulți tineri sunt politice demoralizați. Pentru-ce? Pentru-că la 1884 a fost candidat de deputat la dieta din Pesta.

Eu nu am aprobat nici odată această pășire a dlui Ciocan și nici nu o pot apăra. Și eu dăce, că dl Ciocan a greșit cu aceea, dar' cu toate acestea nu voi uita că nici odată a susținut, cumcă această pășire este începutul unei demoralizațiuni politice, care ar fi infectat pe mulți tineri.

Dacă cineva nu convine cu mine în părțile sale politice nu urmează, că este demoralizat, prăpădit etc., căci atunci unde am ajunge. Se pot combate părțile ori-și-cui, fără-ca să se de tragă din stima și reputația aceuia până atunci, până când nu se poate motiva aceasta cu date.

Dar' dacă din vederile dlui „oaspe“ se admite, cumcă pășirea de candidat este o faptă criminală, o demoralizare, atunci tot asemenea faptă de demoralizare comit și aceia, cari merg la urnă și votează, pe care altcum încă nu voese a-i apăra. Astfel stând lucrul, apoi începutul demoralizării politice nu se datează dela 1884, ci din timpuri mai fericite pentru acest ținut, când era pe aci așa numita „domnie românească“, când s'a trimis Zsiga-bácsi cu 2 voturi în Pesta; când s'a candidat și s'a ales Cséry; când s'a ales un pasivist-naționalist de ai noștri cu expresă condiție de a nu merge la dieta din Pesta, și care cu toate acestea a aflat de bine de a intra în dietă și încă a lua loc în stânga, a vota cu dreapta și a vorbi pentru infalibilitatea Papei; când s'a candidat și s'a ales în mai multe rânduri Tanárky. Dacă toate aceste fapte au fost demoralizație, atunci și dl Ciocan se vede că s'a infectat de ele și încă a făcut faptă de demoralizare politică. În acest cas însă dl „oaspe“ ar trebui să fie drept, să spună adevărul, să dea *suum cuique*. Dl Ciocan a călcat în urmele bătăute de așa numiți stâlpi ai districtului și ai politice de oportunitate. Și de nu făcea acest păcat național față cu ținutul mai că m'as rămăși, că chiar dl „oaspe“ sau unul din clici d-sale ar fi fost de cătră pădure cu învinuire, că din această cauză ni s'a trimis pe cap comisariatul și celelalte, deci cu petri pe el!

Mai are un necăz dl „oaspe“. De ce s'a ales prin comisiune și a aprobat prin Bánffy dl I. Pavel, oficial pensionat de percepător la fonduri și nu prietenul d-sale, dl Ios. Mihalaș? Dacă dl „oaspe“ s'ar plânge contra forme de alegere, adecă pentru-că nu s'a lăsat a se alege prin comitet, după-cum prescrie instr. fundațional, atunci avea dreptate. Dar' d-sale nu-i pasă de călcarea instr. fundațional, ci îl mai doare să ajungă prie-

tenul d-sale percepător la fonduri, și apoi, firesc, în cine să lovească, tot în dl Ciocan.

Din punctul de vedere al persoanelor este lucru indiferent, cine se alegea de percepător, pentru-că ambele sunt persoane de omenie, și din toate punctele de vedere corespundător postului.

Din punctul cu vedere al intereselor fondurilor însă s'a făcut o mai bună achiziție prin alegerea actualului percepător, care altcum s'a ales prin comisiune prin majoritate de voturi, prin urmare nu este numit numai la o simplă recomandare.

De când se află fondurile în administrația noastră, s'a introdus prin oamenii cu vederi mai largi, principiul, de a se face cât numai se poate mai multe economii preste tot locul și îndeosebi a scuti fondurile de angajamente îngreunătoare pentru viitorul fondurilor. Din acest principiu s'au luat și la administrație pe cât numai s'a putut, — și s'a putut mult până acumă și se va pute și de aci încolo — oameni pensionați, care au prestat toate serviciile prescrie pre lungă o remunerațiune fără de a reflecta la pensie.

Acest principiu s'a urmat și acumă, s'a ales dl Pavel, care are pensiu pe când dl Mihalaș după împlinirea anilor prescriși de sigur venia, cu tot dreptul, după pensie. Și cumcă bine s'a făcut așa, va recunoaște tot omul, a cărui inimă bate mai mult pentru interesul, prosperitatea și viitorul fondurilor, decât pentru interesul personal al lui Petru sau Pavel.

(Va urma.)

Cronică.

Din cauza sfintei sărbători de mână numărul proximal „Tribunei“ va apăre numai Vineri seara.

Maiestatea Sa Împărăteasa-Regină va părăsi băile Herculanee înainte de a se începe sezonul, adecă înainte de 15 Maiu n. Maiestatea Sa va călători mai întâiu la Sinaia, pentru a re-înnoaște părechea regală române vizita făcută la băile Herculanee, de unde apoi va călători direct la Viena.

Moștenitorul de tron Rudolf a sosit în 3 Maiu n. dela Abazia la Viena. Sâmbătă ori Dumineca viitoare principesa de coroană Ștefania încă va pleca din Abazia și se va muta la Laxenburg.

Distincțiunea nunțului papal Vannutelli. „Pol. Korr.“ spune, că Maiestatea Sa Monarchul a conferit pronunțului apostolic, cardinalul Vannutelli, marea cruce a ordinului Sf. Ștefan.

Sinodul arhidieceșan gr-or. din Sibiu s'a încheiat ieri seara la 7 oare. Cea mai mare parte a deputaților sinodali pleacă cu trenul de seară către casă, ear' aceia, care sunt aleși ca delegați pentru conferența generală electorală română, rămân încă aici, spre a participa la conferență.

Delegați pentru conferența națională din Sibiu s'au mai ales: În cercul electoral al Oraviței: I. Trăilă și protopopul Ghidiu; în cercul electoral al Dejului: Augustin Muntean și Gabriel Manu; în cercul Lăpușului: Teodor Herman și A. Năcoară, ear' de suplent Dumitru Dragoș; în cercul Iclodului-mare: Grigoriu Stetiu și Ioan Hătegan, ear' de suplenți Nicolae Birlea și S. Coroiu; în cercul Becleanului: Nicolae F. Negruțiu și Mihail Făgărășan, de suplent Simeon Popanu; în cercul Ileandei-mari: Dr. Teodor Mihali și Ioan Slavici, de suplent Petru Cherbet; în cercul Hunedoarei: Francisc Hossu-Longin și Nicolae Muntean, de suplent Alexandru Dima.

Al treilea debut al actorului Morrisson, în rolul lui Kean din drama „Geniu și pasiune“, cu toată căldura primelor zile de Maiu, a umplut până la cel din urmă loc sala dela „Împăratul Romanilor“. Nici că se putea altfel. Morrisson e un actor, care se impune, și nu este cu puțință, ca cineva să-l vadă odată, fără-ca să rămână cu dorința de a-l mai vedea. Rolul lui „Kean“ scris anume pentru un actor cu calități mari și variate, 'i-a dat lui Morrisson ocaziune de a desfășura întreaga bogăție a mijloacelor dramatice, cu care e înzestrat, încât după fiesce-care act a fost chemat de mai multe-ori și publicul a plecat în cele din urmă adânc impresionat și cu dorința de a-l mai vedea fie chiar și în cadrul străim, în care s'a prezentat până acum.

Foc mare. Comuna Ciugud, lângă Alba-Iulia, a ars aproape de tot. Focul a izbucnit în 1 Maiu n. la oara 1 după amiazi și abia la oarele 9 seara a putut fi potolit. Cu toate, că pom-pierii voluntari din Alba-Iulia și Partos și-au dat toată silința pentru a localiza focul, un vânt nenorocit zădărnicea toate întreprinderile lor, și numai după-ce a ars aproape întreg satul, rămânând numai biserica și vre-o 6—8 case din mijlocul satului, a putut fi localizat. Au ars o mulțime de rimători și galețe, tot fânul și paile precum și bucatele ce le-au mai rămas săptămânii oameni de astă-iană. Nefericiții locuitori umblă deja la cerșit.

Episcopul Strossmayer are de gând, ca în călătoria ce o va face în Bosnia și Hertegovina să călătorească și prin Dalmația și să facă o vizită principelui Nichita în Cetinje.

Di Schnäbele va lua deocamdată un concediu, ear' două luni după terminarea serviciului va fi pensionat. Manifestațiuni private pentru Schnäbele se vor considera în cercurile guvernamentale de neoportune și bătărâne, nu posedă însă guvernul mijloace directe pentru a le zădărnici.

Dieta croată s'a convocat pe 15 Maiu pentru sesiunea finală. Va dura vre-o 14 zile.

O manifestație neisbutită. „La France“ află, că sabia de onoare, pe care mai mulți admiratori ruși ai generalului Boulanger, voiau să 'i-o trimită, a fost oprită la graniță înainte de a eși de pe teritoriul rus, și trimisă înapoi aceluia, cari o expedasera.

Procesul nihilistilor în Petersburg. „W. I. Extrbl.“ spune, că procesul în contra atentatorilor dela 13 Martie s'a sfârșit și că 7 acușiți au fost condamnați la moarte, 8 la muncă silnică în Siberia.

Cutremur de pământ. În mai multe locuri în Peloponez și Grecia-de-Vest, s'au simțit în 3 Maiu n. mai multe lovituri de pământ, cari au produs în populațiune o mare panică.

Foc îngrozitor. Armutkői, una din multele mahalale ale Stambulului, în depărtare cam de un pătrar de oară de Buyucdere, a fost în 23 Aprilie n. prada unui incendiu groaznic. Sâmbătă seara la oarele 10 $\frac{1}{2}$ izbucni focul; un vânt vehement împrăștiă focul cu o mare repeziune așa, încât mai multe grupuri de case ardeau de odată. Întreaga pompierie din Stambul eșise la fața locului pentru a înăbuși nimitorul element; acesta era însă prea puternic, încât să fi putut isbuti pompierimea, altcum cunoscută ca foarte bună, a-l localiza. Sultanul, care aflase despre groaznicul foc, a dat ordin, ca din când în când să 'i-se raporteze despre starea focului. Marele Padișah nu dormi toată noaptea, pentru a fi în curent cu focul. A dat apoi ordin, ca un șir de vapoare să ducă vre-o 500 de corturi, ca oamenii băntuși de foc să aibă unde a se adăposti preste noapte. Și pâne cu brânză a lăsat Sultanul să se împărțească între nenorociți. Numărul caselor nimicite prin foc se urcă la șapte sute, dintre care, ce e drept, numai 17 au fost clădite din piatră. E caracteristic, că, considerând dimensiunea focului, numai o singură viață de om a perit.

Raportul general

al consistoriului arhidieceșan gr-or. ca senat școlar, prezentat în ședința sinodului dela 12/24 Aprilie 1887.

(Urmare.)

Partea specială.

A. Institutul de învățământ.

I. Scoalele medii.

a) În Brașov.

1. Gimnaziul mare, la care au funcționat în decursul anului școlar 1885/6, 12 profesori, 10 ordinari definitivi și 2 ordinari provizori.

Scolari la începutul anului școlar în toate 8 clasele au fost 247, dintre cari gr-or. 230, gr-cat. 14, rom-cat. 1, de legea mosaică 2.

Dintre 17 elevi din clasa a VIII, cari cu finea anului s'au supus examenului de maturitate, 14 au depus cu succes acest examen, și au fost promovați, ear' 3 au fost respinși pe trei luni de zile și relegați la repetiția examenului în termenul din Septembrie.

La acest termen au depus cu succes examenul de maturitate cei respinși la termenul ordinar, asemenea și un elev, care s'a pregătit privat pentru facerea examenului.

În cele 4 clase ale scoalei reale au funcționat 10 profesori, dintre cari 9 ordinari definitivi și 1 ordinar provisor.

Numărul elevilor în școala reală a fost 48, dintre cari gr-or. 37, gr-cat. 4, de legea mosaică 7.

Ca deosebită categorie de scoale numărăm aici școala comercială cu trei clase, la care au funcționat profesorii dela școalele reale. Numărul elevilor dela această școală a fost în anul școlar curent 34, dintre cari gr-or. 31, evang-lut. 1 și de legea mosaică 2.

Dintre 10 scolari ai clasei a III. comerciale la termenul ordinar 9 au fost admiși la facerea examenului de maturitate. Dintre aceștia 7 au fost promovați, 2 relegați până în Septembrie. La acest termen au depus și acești doi examenul de maturitate cu succes, și au fost provăduți cu testimoniu.

Numărul total din toate 3 categoriile de scoale a fost 329, cu 29 mai mult ca în anul școlar 1884/5, cu 43 mai mult ca în anul 1883/4.

Altcum avem onoare a raporta la acest loc, că pentru școala comercială din Brașov s'a supus și a depus cu succes examenul de calificare profesorul ordinar provisor Andreiu Bérseanu, care în urma acesteia s'a provăduț cu testimoniu de calificare, fiind declarat de profesor ordinar definitiv.

b) Gimnaziul inferior din Brad.

În acest gimnaziu au funcționat 5 profesori ordinari, între cari este protopresbiterul tractual ca director, și 2 extraordinari.

Scolari în toate 4 clasele au fost 77 și adecă: gr-or. 69, gr-cat. 1, ev-ref. 1, ear' cei 5, cari în decursul anului au părăsit institutul, nu sunt indicați după confesiune.

Față cu frecuența anului școlar, 1883/4, cu numărul total de 82 se arată o decrescență de 5 respective cu cei-ce au părăsit institutul în decursul anului, o decrescență de 10.

II. Secțiunea pedagogică din seminarul arhidieceșan.

Conform concludului Nr. 76 luat în sesiunea sinodului ordinar la 25 Aprilie, (7 Maiu) 1886 consistorul arhidieceșan a introdus cu începutul anului școlar 1886/7 propunerea limbii maghiare în secțiunea pedagogică seminarială în trei oare pe săptămână în fiecare clasă.

Introducerea studiului, „Igienă populară“ ca studiu extraordinar în seminarul arhidieceșan a rămas nedecisă în urma concludului sinodului arhidieceșan Nr. 112 dela 29 Aprilie (11 Maiu) 1886. Consistorul arhidieceșan luând cestiunea la deliberare a decis introducerea „Igienii populare“ în seminarul arhidieceșan ca studiu extraordinar cu 1 oară pe săptămână.

Studiile în această acțiune a seminarului arhidieceșan s'au predat și în anul școlar 1885/6 conform planului de învățământ prin 5 profesori ordinari și 2 extraordinari.

Numărul total al elevilor din secțiunea pedagogică la începutul anului a fost de 79, și anume: în anul I. pedagogic 14, al doilea 29, al treilea 36. Dintre aceștia din diferite cauze n'au frecventat prelegerile 9 și anume din anul al treilea 5, anul al doilea 2 și anul prim asemenea 2.

Rămâne deci cu finea anului școlar numărul pedagogilor cu 70.

În comparație cu anul școlar 1884/5 se arată o creștere cu 16, în comparație cu anul școlar 1883/4 o creștere cu 26.

Această împregiurare îmbucurătoare este a se atribui fără îndoială măsurii luate de Venerabilul Sinod de a se preface încă unul din stipendiile de 500 fl. din fundațiunea Francisc-Iosefină în 10 stipendii pentru elevii acestei secțiuni.

Cu o asemenea progresivă sucrescență cu timpul vom ajunge a ne pute provăde cu învățători calificați în sensul legilor din vigoare.

III. Scoalele populare.

a) Scoale preste tot.

Scoale populare cu caracter confesional gr-or. au fost în arhidieceșă în decursul anului 1885/6 în 778 comune.

Din rapoartele întrate la consistor se constată, că:

1. Dintre comunele bisericesci edificii proprii de școală au 666, și lipsesc în 156 comune.
2. În decursul anului s'au înființat edificii de școală în 11 comune.
3. Scoale, la a căror susținere contribuie și alte confesiuni, și cari în rapoarte apar ca școale comune, sunt 56.
4. Scoale comunale și de stat sunt în 76 comune bisericesci.

Conspecte mai detaliate din parochii și protopresbiterate despre aceste date se alătură sub 1/.

b) Învățătorii.

Statul personal al învățătorilor dela școalele populare confesionale din arhidieceșă în anul școlar 1885/6 a fost de 897, dintre cari 389 definitivi și 517 provizori, căsătorii 700, necăsătorii 197.

Dintre învățătorii aplicați au fost absoluiți de pedagogie 272, teologi 198, ear' restul de 427 au avut pregătiri de clase gimnaziale, respective normale pre lungă practică.

Salariile solvite la învățătorii în întreaga arhidieceșă dau suma de 155.916 fl. 80 cr.

În termeni medii computat vine pe un învățător suma de 174 fl. —

Suma salariilor s'a solvit:

a) din fonduri școlare	15.559 fl. 11 cr.
b) „alodiu	35.197 „ 34 „
c) „dela biserică	17.080 „ 51 „
d) „dela popor	67.183 „ 92 „
e) din alte isvoare	4.038 „ 07 „
f) în victuale	5.001 „ 90 „
g) „cuartir	6.128 „ 50 „
h) „lemn de foc	5.727 „ 45 „

Suma totală . 155.916 fl. 80 cr.

Comparându-se această sumă cu dotațiunea învățătorilor în anul precedent 1884/5 rezultă o creștere în salar de 6174 fl. 93 cr.

Date mai speciale din comune și protopresbiterate se alătură sub 2/.

(Va urma.)

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI“.

Paris, 4 Maiu n. Reprezentația operei Lohengrin a avut loc cu succes strălucit și între aplauzele vii ale publicului foarte numeros, între care notabilități foarte distinse. În decursul reprezentației s'au adunat înaintea teatrului „Eden“ vre-o 150 de indiviți, mai cu seamă studenți și băeți de stradă, care în ciuda opririi polițiene și a ploii torențiale mereu strigau „jos Wagner“, „sus Francia“, fluerau și cântau marsalele. La părăsirea teatrului cercetătorii au fost furați de vre-o 40 de demonstrații. Demonstrația a fost lipsită de ori-ce importanță. S'au făcut 4 arestări.

Londra, 4 Maiu n. În casa de jos Fergusson a declarat, că negocierile cu Poarta, privitoare la cestiunea Egiptului, continuă.

Redactor responsabil: **Aurel Popa.**

Extrase din foaia oficială.

Licitațiuni:

— 20 Iunie a. c. imobilele lui Elie Lazarescu de către tribunalul reg. din Lugoj.
— 27 Iulie a. c. imobilele Persidei Ferencz, de către trib. reg. din Chichinda-mare, în comuna Ternea-sêrb.

— 25 Iunie a. c. imobilele lui Carol Martincsák, de către judecătoria cerc. din Detta, în comuna Butin (cottul Caraș-Severin).

— 27 Iulie a. c. imobilele lui Mita Raicov de către trib. reg. din Chichinda-mare.

— 2 Iulie a. c. imobilele lui Zaharia Șielovan, de către jud. cerc. din Detta, în comuna Sâmlacul-mare.

— 23 Iunie a. c. imobilele lui Nathan Fogel de către trib. reg. din Sighetul-Marmației.

— 27 Maiu a. c. imobilele lui Sofra Mityin, de către trib. reg. din Chichinda-mare, în comuna Checea-română.

— 20 și 21 Maiu a. c. bunurile lui Oto Orbán bar., de către jud. cerc. din Odorheiul-sêc., în comuna „Lengyelfalva“.

Citațiuni:

— Eredii după Tanasie Marincovici, a căror ubicațiune nu se scie, se provoacă a se înfișa pe 3 Iunie a. c. la judecătoria cerc. din Chichinda-mare.

— Eredii după Dr. Aron Letai (fost medic cercual în Pauliș), a căror ubicațiune e necunoscută, se provoacă a se insinua pe 6 Maiu a. c. la jud. cerc. din Radna.

Concursuri:

— Un post de practicant de drepturi la trib. reg. din Sighetul-Marmației. — A se adresa până în 14 Maiu a. c. la presid. trib. reg. de acolo.

— Un post de sub-jude reg. la judecătoria cerc. din B.-Ciaba. — A se adresa până în 14 Maiu a. c. la presid. trib. reg. din B.-Giula.

Economic.

Piața din Sibiu, 3 Maiu Grâu hectolitra 47—80 chilo fl. 5.70 până fl. 6.50, grâu mestecat 68 până 72 chilo fl. 4.50, până fl. 5.30, secara 68 până 72 chilo fl. 3.60 până fl. 4.—, orș 58 până 64 chilo fl. 4.20 până fl. 4.80, ovės 40 până 45 chilo fl. 2.20 până fl. 2.60, cucuruzul 70 până 74 chilo fl. 4.10 până fl. 4.50, mēlaiul 78 până 82 chilo fl. 4.— până fl. 5.—, crumpene 68 până 70 chilo fl. 2.10

până fl. 2.50, semēnță de cânepă 49 până 51 chilo fl. 4.— până fl. 4.50, mazerea 76 până 80 chilo fl. 5.— până fl. 6.—, linteă 78 până 82 chilo fl. 10.— până fl. 11.— fasolea 76 până 80 chilo fl. 4.— până fl. 5.—, pāsāt de grâu 100 chilo fl. 16.— până fl. 17.—, făină Nr. 3 100 chilo fl. 14.—, Nr. 4 fl. 13.—, Nr. 5 fl. 11.—, slămina 100 chilo fl. 52.— până fl. 54.—, unsoarea de porc fl. 56.— până fl. 58.—, sēu brut fl. 20.— până fl. 22.—, lumini de sēu fl. 36.— până fl. 38.—, lumini turnate de sēu fl. 46.— până fl. 48.—, săpunul fl. 22.— până fl. 24.—, fēn 100 chilo fl. 1.40 până fl. 1.60, cânepa fl. 32.— până fl. 34.—, lemne de ars uscate m. cub. fl. 2.— până fl. 3.—, spirtul p. 100 L. % 29 până 31 cr., carnea de vită chilo 36 cr. carnea de vițel 30 până 40 cr., carnea de porc 42 până 46 cr., carnea de berbec — până — cr., ouē 10 cu 16 până 15 cr.

Tērgul de rimători în Steinbruch. În 2 Maiu n. s'a notat: unguresci bătrâni grei 46.— cr. până 49.— cr. unguresci grei, tineri 49.1/2 cr. până 50.— cr., de mijloc 50.— cr. până 51.— cr., ușori 50.— cr. până 51.— cr., marfă țerănească, grea 46.— cr. până 48.— cr., de mijloc 49.— cr. până 50.— cr., ușoară 50.— cr. până 51.— cr., romānesci de Bakony, grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr. transito ușori — cr. până — cr., transito sêrbesci grei 48.— cr. până 48.1/2 cr., transito de mijloc 48.— cr. până 49.— cr., transito ușori 48.— cr. până 49.— cr., in-grășați cu ghindă — cr. până — cr. per 4% umpēnițe la gară.

Bursa de Budapesta

din 3 Maiu st. n. 1887.

Rentă de aur ung. 6%	101.25
" " hărtie " 4%	88.25
" " hărtie " 5%	150.—
Imprumutul căilor ferate ung.	150.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	98.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	127.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	115.—
Bonuri rurale ung.	104.50
" " cu cl. de sortare	104.50
" " bănățene-timigene	104.50
" " cu cl. de sortare	104.50
" " transilvane	104.50
" " croato-slavone	—
Despăgubire pentru dițma ung. de vin	99.—
Imprumut cu premiu ung.	118.50
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	124.50
Rentă de hărtie austriacă	81.40
" " argint austriacă	82.40
" " aur austriacă	112.—
Losuri austr. din 1860	135.—
Acțiunile băncii austro-ungare	875.—
" " de credit ung.	285.25
" " " " austr.	280.90
Argintul	—
Scrisuri fonciare ale institut. de cred. și ec. „Albina“	102.—
Galbeni împărătesci	5.93
Napoleon-d'ori	10.03
Mărci 100 imp. germane	62.30
Londra 10 Livres sterlingi	126.90

Bursa de Viena

din 2 Maiu st. n. 1887.

Renta de aur ung. 6%	101.20
" " hărtie " 4%	88.25
" " hărtie " 5%	149.75
Imprumutul căilor ferate ung.	149.75
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	97.80
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	127.20
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	115.—
Bonuri rurale ung.	104.70
" " cu cl. de sortare	104.50
" " bănățene-timigene	104.75
Bonuri rurale ung. cu cl. de sortare	104.50
" " transilvane	104.60
" " croato-slavone	104.50
Despăgubire pentru dițma ung. de vin	98.75
Imprumut cu premiu ung.	119.25
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	124.50
Rentă de hărtie austriacă	81.35
" " argint austriacă	82.35
Rentă de aur austriacă	112.25
Losuri austr. din 1860	135.25
Acțiunile băncii austro-ungare	877.—
" " de credit ung.	285.—
" " " " austr.	281.—
Argintul	—
Galbeni împărătesci	5.98
Napoleon-d'ori	10.041/2
Mărci 100 imp. germane	62.521/2
Londra 10 Livres sterlingi	126.90

Cursul pieței din Sibiu

din 4 Maiu st. n. 1887.

Hărtie-monetă română	Cump.	8.40	vënd.	8.45
Lire turcesci	"	11.20	"	11.30
Imperiali	"	10.21	"	10.31
Ruble rusesci	"	1.10	"	1.11

Bursa de București.

Cota oficială dela 2 Maiu st. n. 1887.

Renta amort. (5%)	Cump.	93	vënd.	93.1/2
" Rur. conv. (6%)	"	83.40	"	—
Act. de asig. Dacia-Rom.	"	—	"	—
Banca națională a României	"	910.—	"	950.—
Impr. oraș. București	"	35.—	"	37.—
Act. de asig. Națională	"	198.—	"	202.—
Credit mob. rom.	"	—	"	—
Scrisuri fonciare urbane (5%)	"	100.1/2	"	101.—
Schimb 3 luni	"	—	"	—
Societ. const.	"	128.60	"	—
Aur	"	17.—	"	17.10

O găzdăriță română

se caută pentru a conduce gospodăria unui domn singuratic. Preferite fiind reflectantele cu înfățișare prezentabilă, e de dorit alăturarea portretului. — Informațiuni mai de aproape se pot lua la administrațiunea acestui diar.

[449] 2—5

Pianuri de Proksch

sosite în

Depositul de pianuri al lui Heldenberg

Sibiu, piața Hermann 8.

(Aceste pianuri, devenite cu drept cuvânt favorite și în Transilvania, au toate calitățile unui pian în adevăr bun. Simpatice la ton, de joc fin și plăcut, susținându-se acordate timp foarte lung, și având cutii de o construcție elegantă, aceste pianuri sînt cu 100 fl. mai ieftine, decât fabricatele unor firme deja renumite.) — Scrisorile [453] 3—6 a se adresa franco.

Publicațiunile „Cancelariei Negruțiu“

în Gherla — Sz.-Ujvár — Transilvania.

[432] 13

„Amicul Familiei.“ Diar beletristic și enciclopedic-literar cu ilustrațiuni. Cursul XI. — Apare în 1 și 15 di a luni în numeri câte de 1 1/2—2 1/2 coale cu ilustrațiuni frumoase; și publică articoli sociali, poesii, novele, romanuri, suveniruri de călătorie ș. a.; — mai departe tractează cestiuni literare și științifice, cu reflexiune la cerințele vieții practice; apoi petrece cu atențiune vieța socială a Românilor de pretutindenea, precum și a celorlalte populațiuni din patrie și străinătate; și prin umor dulce și satiră aleasă nisuesce a face câte o oară plăcută familiei strivite de grijile vieții; și preste tot nisuesce a întinde tuturor indivișilor din familie o petrecere nobilă și instructivă. — Prețul de prenumărațiune pe anul întreg e 4 fl., pentru România și străinătate 10 franci — lei noi, plătibili și în timbre postale.

„Preotul român.“ Revistă bisericească, scolastică și literară. Cursul XIII. — Apare în broșuri lunare câte de 2 1/4—3 1/4 coale; și publică articoli din sfera tuturor sciințelor teologice și între acestia mulțime de predice pe Dumineci, sêrbători și diverse ocațiuni, — mai departe studii pedagogice-didactice și științifice-literare. — Prețul de abonament pe anul întreg e 4 fl., — pentru România 10 franci — lei noi, plătibili și în bilete de bancă și în timbre postale.

Poterea amorului. Novellă de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 20 cr.

Idealul pierdut. Novellă originală de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 15 cr.

Opera unui om de bine. Novellă de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 15 cr.

Fântâna dorului. Novellă populară de Georgiu Simu. Prețul 10 cr.

El trebue să se însoare. Novellă de Maria Schwartz, traducere de N. F. Negruțiu. Prețul 25 cr.

Branda sau nunta fatală. Schiță din emigrarea lui Dragoș. Novellă istorică națională. Prețul 20 cr.

Numerii 76 și 77. Narațiune istorică după Wachsmann, de Ioan Tanco. Prețul 30 cr.

Probitatea în copilărie. Schiță din sfera educațiunii. După Ernest Legouvé membru al academiei franceze. Prețul 10 cr.

Herman și Dorotea după W. de Goethe, traducțiune liberă de Constantin Morariu. Prețul 50 cr.

Ifigenia în Aulida. Tragedie în 5 acte, după Euripide tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

Ifigenia în Tauria. Tragedie în 5 acte, după Euripide tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

Petulantul. Comedie în 5 acte, după August Kotzebue tradusă de Ioan St. Șiluliu. Prețul 30 cr.

Carmen Sylva. Prelegere publică ținută în salele gimnasiului din Fiume prin Vincențiu Nicora prof. gimnas. — Cu portretul M. S. Regina României. Prețul 15 cr.

Poesii, de Vasiliu Ranta-Buticescu. Un volum de 192 pagini, cuprinde 103 poesii bine alese și arangiate. Prețul redus (dela 1 fl. 20 cr.) la 60 cr.

Trandafiri și viorele, poesii populare culese de Ioan Pop Reteganul. Un volum din 14 coale. Prețul 60 cr.

Tesaurul dela Petroasa sau Cloșca cu puilei de aur. Studiu archeologic de D. O. Olinescu. Prețul 20 cr.

Apologie. Discusiuni filologice și istorice maghiare privitoare la Români, învederite și rectificate de Dr. Gregoriu Silași. — Partea I. Paul Hunfalvy despre Cronica lui Georg. Gabr. Șincal. Prețul 30 cr.

Renascerea limbei romānesci în vorbire și scriere învederită și apretiată de Dr. Grigoriu Silași. (Op complet.) Broșura I, II și III. Prețul broș. I, II. câte 40 cr. — Broșura III. 30 cr. Toate trei împreună costau 1 fl. v. a.

Biblioteca Săteanului român. Cartea I, II, III, IV. cuprind materii foarte interesante și

amuzante. Prețul la toate patru 1 fl., — câte una deosebi 30 cr.

Biblioteca Familiei. Cartea I. Cuprinde materii foarte interesante și amuzante. Prețul 30 cr.

Colectă de rețete din economie, industrie, comerț și chemie pentru economi, industriași și comercianți. Prețul 50 cr.

Economia pentru scoalele popor. de T. Roșiu. Ed. II. Prețul 30. cr.

Îndreptar teoretic și practic pentru învățământul intuitiv în folosul elevilor normali (preparandiali), al învățătorilor și al altor bărbați de școală de V. Gr. Borgovan, profesor preparandial. Gherla. Imprimăria „Aurora.“ 1885. Prețul unui exemplar cu porto francat 1 fl. 80 cr. v. a. Devisa acestui op e: „Tot ce putem arăta, sê arătăm pruncilor!“ și în literatura noastră pedagogică abia aflăm vre-un op întocmit după lipsele scoalelor noastre în mēsură în care este acesta! pentru aceea îl și recomandăm sprigirii publicului român mai ales directorilor și învățătorilor ca celor în prima linie interesați.

Spicuire din istoria pedagogiei la noi — la Români. De Vas. Gr. Borgovan. Prețul 30 cr.

Manual de gramatica limbei romāne pentru scoalele populare în trei cursuri de Maxim Pop, profesor la gimnasiul din Năsēud. — Manualul acesta este aprobat prin înaltul minister de culte

și instrucțiune publică cu rescriptul de datul 26 Aprilie 1886 nrul 13193. — Prețul 30 cr.

Nu mē uita. Colecțiune de versuri funebreale, urmate de iertăciuni, epitafii ș. a. Prețul 50 cr.

Cele mai ieftine cărți de rugăciuni:

Mărgăritarul sufletului. Carte bogată de rugăciuni și cântări bisericesci foarte frumos ilustrată. Prețul unui exemplar broșurat e 40 cr., legat 50 cr., legat în pânză 60 cr., legat mai fin 60, 80, 90 cr., 1 fl., în legătură de lux 1.50—2.50.

Micul mărgăritar sufletesc. Cărticică de rugăciuni și cântări bisericesci — frumos ilustrată, pentru pruncii școlari de ambe sexele. Cu aprobarea jurisdicțiunii sup. bisericesci. Prețul unui exempl. broșurat e 15 cr., — legat 22 cr., legat în pânză 26 cr.

Cărticică de rugăciuni și cântări, pentru pruncii școlari de ambe sexele. Cu mai multe icoane frumoase. Prețul unui exemplar trimis franco e 10 cr.; — 50 exemplare costau 3 fl.; 100 exemplare 5 fl. v. a.

Visul Prea Sântei Vergure Maria a Născătoarei de D-șeu urmat de mai multe rugăciuni frumoase. Cu mai multe icoane frumoase. Prețul unui exemplar spedit franco e 10 cr., 50 exemplare 3 fl., 100 exemplare 5 fl. v. a.

Tot acolo se cumpără ACTIILE TUTUROR institutelor de credit și economii și se schimbă cupoanele acelorora cu trei luni înainte de scadența lor.